

ПАНЕЛЬ IV
ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ
ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Т. В. Гавронська
старший викладач кафедри правознавства
та галузевих юридичних дисциплін
НПУ імені М. П. Драгоманова,
кандидат юридичних наук
(м. Київ)

УЧАСТЬ ТА РОЗВИТОК ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА
В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ НАПРЯМКУ УКРАЇНИ

Сучасний етап розвитку українського суспільства і держави може бути охарактеризований як трансформативний, для якого характерним є прагнення створення громадянського суспільства та ефективного правового забезпечення.

Інтеграція України у світове співтовариство, а також урахування вимог міжнародно-правових актів, породжують низку питань до ролі громадянського суспільства.

Ратифікувавши 16 вересня 2014 р. Угоду про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, взявши на себе зобов'язання щодо переформатування власної правової системи на принципах дотримання прав та основоположних свобод людини, забезпечення верховенства права, що в перспективі дозволить нашій державі долучитися до спільноти цивілізованих демократичних держав, ставши повноправним членом Європейського Союзу.

Затвердження Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016–2020 роки зумовлено необхідністю створення державою сприятливих умов для розвитку громадянського суспільства, різноманітних форм демократії, участі налагодження ефективної взаємодії громадськості з органами державної влади та органами місцевого самоврядування.

Питання розбудови громадянського суспільства регулюється Главою 26 Розділу V “Економічне та галузеве співробітництво” Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Співпраця між Сторонами у цій сфері охоплює такі напрямки:

розширення контактів та взаємний обмін досвідом між секторами громадянського суспільства в Україні та державах-членах ЄС, залучення організацій громадянського суспільства до реалізації проектів Угоди про асоціацію, зокрема, моніторингу її виконання, популяризація України. Зокрема її історії та культури серед країн ЄС, інформування про діяльність ЄС в українських ЗМІ, зокрема про базові цінності, функціонування інституцій та основні політики Європейського союзу, сприяння процесу інституційної розбудови та консолідації організацій громадянського суспільства [1].

Для досягнення більшого впливу громадянського суспільства у зазначених цілях, потрібно проводити професійні семінари для підвищення кваліфікації цільової аудиторії; забезпечення додаткових можливостей для реалізації та захисту прав і свобод людини і громадянина, задоволення суспільних інтересів з використання різноманітних форм демократії участі, громадянської ініціативи та самоорганізації.

Стратегія базується на принципах:

- пріоритету прав і свобод людини та громадянина;
- верховенства права, прозорості, відкритості та взаємовідповідальності органів державної влади, органів місцевого самоврядування та організацій громадянського суспільства. Політичної неупередженості і недискримінації стосовно усіх видів організацій громадянського суспільства. Забезпечення конструктивної взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування та організацій громадянського суспільства. Сприяння залученню громадськості до процесів формування та реалізації державної, регіональної політики, вирішення питань місцевого значення [2].

Громадянське суспільство приймає значну участь у розбудові України як європейської держави. Торік Україна помітно просунулася у реалізації реформи місцевого самоврядування і територіальної організації влади, розпочалося практичне впровадження комплексної реформи державного управління. Завдяки успішному виконанню плану дій з візової лібералізації, що дозволило Україні отримати безвізовий режим з ЄС.

Згідно Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016–2020 рр. чітко визначені проблеми розвитку громадянського суспільства, мета та принципи стратегії, стратегічні напрямки та завдання, створення сприятливий умов для формування та інституційного розвитку організацій громадянського суспільства, забезпечення ефективних процедур участі громадськості під час формування та реалізації державної, регіональної політики, вирішення питань місцевого значення, стимулювання участі організацій громадянського суспільства в соціально-економічному розвитку України, створення сприятливих умов для міжсекторальної співпраці та реалізація, моніторинг та оцінка виконання стратегії владою та громадянським суспільством [2].

Угода України з ЄС допоможе громадянському суспільству отримати досвід Європейського Союзу і рухатись в напрямку розвитку України як цивілізованої правової Європейської держави і прискорити вступ України до Європейського Союзу.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011.
2. Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016–2020 роки : затверджено Указом Президента України від 26 лютого 2016 року № 68/2016. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/682016-19805>.
3. *Шайгородський Ю.* Громадянське суспільство в Україні: чинники і особливості формування / Ю. Шайгородський // Сучасна українська політика. – Київ : Центр соціальних комунікацій, 2013. – Вип. № 28. – С. 323-334.
4. “Про громадські об’єднання”: Закон України від 22 березня 2012 року № 4572-VI. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>.

О. С. Дмитренко
*доцент кафедри політичних наук,
публічного управління та адміністрування
НПУ імені М. П. Драгоманова
кандидат політичних наук, доцент
(м. Київ)*

НОВИЙ ПУБЛІЧНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Модернізація державного управління в Україні тісно пов’язана з процесами демократизації. Однак, коли сьогодні в Україні тільки починають втілюватися на практиці принципи публічного управління, більшість розвинених країн вже переходять до набагато сучасніших управлінських моделей. Широкої популярності серед них набула теорія “Нового суспільного управління” або “Нового публічного менеджменту” (New Public Management). Ця концепція з’явилася у 80-і роки ХХ ст. Вона стала реакцією на кризові явища у державі побудованій на принципах бюрократії, ієрархічної організації, централізації, стабільності організації державної служби. Концепція “Нового публічного менеджменту” багато в чому запозичує методи які застосовуються в бізнесі та у практиці корпоративного управління. Ці методи орієнтовані, перш за все, на підвищення ефективності та гнучкості прийняття управлінських рішень, зменшення ієрархічності державного апарату, делегування повноважень з вищого рівня на нижчий, посилення механізмів зворотного зв’язку між державою та суспільством.